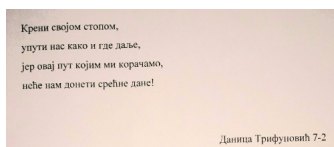
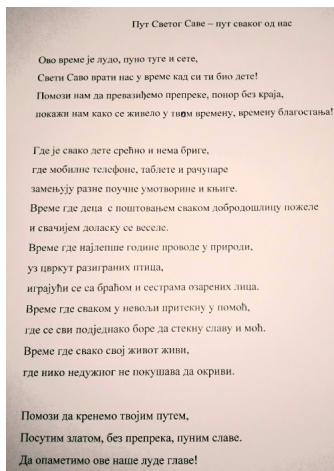

Са почетком другог полугодишта, на школска врата нам је закуцао, просветитељ и први српски архиепископ, Свети Сава. У његову част, ученице наше школе, Даница Трифуновић и Магдалена Вучинић су написале радове у којима су представиле своје виђење и значај овог светитеља.

Пут Светог Саве – пут сваког од нас

Вера, историја, култура, обичаји су све оно што један народ чини друшћом од свих осталих. Када чујем да неко говори о српској средњовековној историји и култури, прво помислим на славу династију Неманђића, а посебно на светлост која нас и данас обасјава, чудотворца и свешта којем се молимо и којег и данас слави свака школа. Одмах помислим на Растка Неманђића – Светог Саву.

„Ако један човек одговори на изазове свог времена или уме да постави питање и нађе одговоре, а ти одговори се налазе у Светом писму и Светом предању Цркве, ако он живи у духу са Богом, он најбоље осећа проблеме савременог човека“, каже младица Јован. Ако сагледамо свет око себе и све што се дешава, схватићемо да је „савремени човек“ у великим проблемима. Да ли смо ми данас спремни да поставимо питања и нађемо одговоре, да ли можемо рећи да живимо живот Светосавља? Растко Неманђић је био дете које се од свог детињства разликовало од остале деце. Док су са његовим вршњацима играли и правили несташлуке, Он је читао житија свата, одазвао у цркву и поштовао а његови родитељи су приметили да он гађа дивљање према Цркви и Црквеном животу. Међутим, желели су да он крене друшћом путем и зато му отац даје Хумску област са жељом да од њега начини војсковођу. Растко се одлучио кроне и престола и бежи са очевог двора на Свету гору, где прима монашки чин и постаје монах Сава.

За време свог монашког живота обновио је многе цркве и манастире, залагао се за просвећење свог народа, учио га правим вредностима, био први српски просветитељ и архиепископ. Ко од нас, данас, са сигурношћу може рећи да би напустио „двор“ и одрекао се „друге“ зарад монашког живота? Крајње је време да откријемо дубље корене и заронимо у дубину и прошлост,

не да бисмо ту остали, већ да бисмо видели како су то наши стари радили. Пут Светог Саве је наш пут. То је једини прави пут сваког од нас.

Сваки човек треба да носи свој Крст и следи пут Цркве и Светог писма. – пут Светосавља. То је наша дужност и обавеза према Светом Сави који нам је оставио жељу од најзрелијих грађевина, средиште српске духовности и молитве, манастир Хиландар. Растко Неманђић – Свети Сава није само име које је обележило српску историју, он живи и данас кроз духовно богатство које је оставио свима нама да негујемо и не заборавимо.

Милошеш Вучинић, 41

Брск и Фраковић